

Obsah

Předmluva	15
1 Matice a soustavy rovnic	17
1.1 Úvod	17
1.2 Základní maticové operace	17
1.2.1 Definice matice	17
1.2.2 Poznámky	17
1.2.3 Rovnost matic	18
1.2.4 Sečítání matic	18
1.2.5 Násobení matice skalárem	18
1.2.6 Poznámky	18
1.2.7 Vlastnosti sečítání matic a násobení matice skalárem	19
1.2.8 Násobení matic	19
1.2.9 Poznámky k maticovému součinu	20
1.2.10 Jednotková matice	20
1.2.11 Vlastnosti součinu matic	20
1.2.12 Nekomutativnost součinu matic	21
1.2.13 Transponovaná matice	22
1.2.14 Vlastnosti transpozice	22
1.2.15 Symetrická matice	22
1.2.16 Vektory	23
1.2.17 Operace s vektory	23
1.2.18 Eukleidovská norma	24
1.2.19 „Metamechanika“ maticového součinu	24
1.3 Elementární operace a Gauss(-Jordan)ova eliminace	24
1.3.1 Maticový zápis soustavy rovnic	24
1.3.2 Regularita	25
1.3.3 Elementární operace	25
1.3.4 Třetí elementární operaci lze složit z prvních dvou	26
1.3.5 Maticová reprezentace elementárních operací	26
1.3.6 Maticová reprezentace posloupnosti elementárních operací	27
1.3.7 Elementární operace zachovávají množinu řešení	28
1.3.8 Myšlenka řešení soustavy lineárních rovnic	28
1.3.9 Gaussova eliminace	29
1.3.10 Tvar matice v běžném kroku (na počátku kroku 1)	29
1.3.11 Příklad	29
1.3.12 Gauss-Jordanova eliminace	30

1.3.13	Tvar matice v běžném kroku (na počátku kroku 1)	30
1.3.14	Zastavení algoritmu I	30
1.3.15	Zastavení algoritmu II	31
1.3.16	Soustavy s regulární maticí	32
1.4	Inverzní matice	33
1.4.1	Existence a jednoznačnost inverzní matice	33
1.4.2	Jedna rovnost stačí	33
1.4.3	Případ $n = 2$	34
1.4.4	Výpočet inverzní matice	34
1.4.5	Algoritmus pro výpočet inverzní matice	35
1.4.6	Příklad	35
1.4.7	Vlastnosti inverzní matice	35
1.4.8	Sherman-Morrisonova formule	36
1.4.9	Důsledek: vliv změny jednoho koeficientu na inverzi	36
1.4.10	Dodatek k soustavám s regulární maticí	36
1.5	Intermezzo	37
1.5.1	Počítáče nepočítají přesně	37
1.5.2	Hilbertovy matice	37
1.5.3	Soustavy $H_n x = H_n e$	37
1.5.4	Řešení soustavy $H_n x = H_n e$ pro $n = 12, 13$ Gaussovou eliminací	37
1.5.5	Řešení soustavy $H_n x = H_n e$ pro $n = 14$ (2 metody)	38
1.5.6	Závěr intermezza	38
1.6	Odstupňovaný tvar a pseudoinverzní matice	38
1.6.1	Co dělat v případě singulární nebo obdélníkové matice?	38
1.6.2	Odstupňovaný tvar matice: definice	38
1.6.3	Odstupňovaný tvar matice: příklad	39
1.6.4	Pomocné tvrzení	39
1.6.5	Algoritmus pro výpočet odstupňovaného tvaru	40
1.6.6	Výsledná matice je v RREF a je jednoznačně určena	40
1.6.7	Lineární nezávislost sloupců resp. řádků matice	41
1.6.8	Lineární nezávislost a regularita	41
1.6.9	Hodnostní rozklad	41
1.6.10	Příklad	42
1.6.11	Moore-Penroseova inverze	42
1.6.12	Algoritmus pro výpočet Moore-Penroseovy inverze	43
1.6.13	Poznámky	43
1.6.14	Grevillův rekurentní vzorec	43
1.6.15	Grevillův algoritmus	45
1.6.16	Příklad	46
1.6.17	Zvláštní případy	46
1.7	Řešení obecných soustav lineárních rovnic	47
1.7.1	Použití RREF tvaru k řešení obecných soustav lineárních rovnic	47
1.7.2	Příklad	48
1.7.3	Homogenní soustavy	48
1.7.4	Tvar množiny řešení	49
1.7.5	Popis množiny řešení	49
1.7.6	Důsledky Penroseovy věty	50
1.8	Metoda nejmenších čtverců	51

1.8.1	Jak řešit soustavy, které řešení nemají?	51
1.8.2	Idea metody nejmenších čtverců	51
1.8.3	Proč „nejmenších čtverců“?	51
1.8.4	Charakterizace řešení	51
1.8.5	Řešitelnost soustavy normálních rovnic	52
1.8.6	Algoritmus metody nejmenších čtverců	53
1.8.7	Důležitý zvláštní případ	53
1.8.8	Zpět k RREF; výhled	54
2	Vektorové prostory	55
2.1	Základní pojmy	55
2.1.1	Definice vektorového prostoru	55
2.1.2	Poznámky	55
2.1.3	Příklady vektorových prostorů	56
2.1.4	Základní vlastnosti vektorového prostoru	56
2.1.5	Podprostory	57
2.1.6	Příklad	57
2.1.7	Systém vektorů	57
2.1.8	Lineární kombinace	57
2.1.9	Lineární obal	58
2.1.10	Inkluze a rovnost lineárních obalů	58
2.2	Systém generátorů a lineární nezávislost	58
2.2.1	Systém generátorů	58
2.2.2	Příklady	59
2.2.3	Co vede k pojmu lineární nezávislosti vektorů	59
2.2.4	Lineární (ne)závislost vektorů	59
2.2.5	Poznámky	59
2.2.6	Redukce lineární závislého systému generátorů	60
2.2.7	Steinitzova věta o výměně	60
2.3	Báze	62
2.3.1	Báze a její existence	62
2.3.2	Smysl zavedení báze: souřadnice	62
2.3.3	Shrnutí	63
2.4	Dimenze	63
2.4.1	Dimenze vektorového prostoru	63
2.4.2	Příklady	63
2.4.3	Vztah počtu prvků systému k dimenzi	64
2.4.4	Lineárně nezávislý systém lze rozšířit na bázi	64
2.4.5	Dimenze podprostoru	65
2.4.6	Tvar podprostoru	65
2.4.7	Spojení a průnik podprostorů	65
2.4.8	Věta o dimenzi spojení a průniku	66
2.4.9	Direktní součet podprostorů	68
2.4.10	Dimenze direktního součtu	68
3	Vektorové prostory se skalárním součinem	69
3.1	Skalární součin a norma	69
3.1.1	Vektorový prostor se skalárním součinem	69

3.1.2	Důsledky	69
3.1.3	Příklady	69
3.1.4	Norma	70
3.1.5	Ortogonalní vektory	70
3.1.6	Cauchy-Schwarzova nerovnost	70
3.1.7	Vlastnosti normy	71
3.1.8	Speciální normy a jejich značení	72
3.2	Ortonormální báze	72
3.2.1	Ortonormální systém	72
3.2.2	Gram-Schmidtův ortogonalizační proces	72
3.2.3	Gram-Schmidtův proces (algoritmus)	73
3.2.4	Besselova nerovnost, Parsevalova rovnost a Fourierův rozvoj	73
3.2.5	Ortonormální báze	74
3.2.6	Existence ortonormální báze	74
3.2.7	Smysl zavedení ortonormální báze: vzorce pro souřadnice	74
3.3	Intermezzo	75
3.3.1	Fourierovy řady	75
3.4	Ortogonalní doplněk a ortogonální projekce	75
3.4.1	Ortogonalní doplněk	75
3.4.2	Vlastnosti ortogonálního doplňku	76
3.4.3	Ortogonalní projekce na podprostor	76
3.4.4	Výpočet ortogonální projekce	76
4	Lineární zobrazení	79
4.1	Základní pojmy a vlastnosti	79
4.1.1	Lineární zobrazení	79
4.1.2	Poznámky	79
4.1.3	Příklady	79
4.1.4	Základní vlastnosti lineárního zobrazení	80
4.1.5	Lineární zobrazení je jednoznačně určeno hodnotami v bázi	80
4.1.6	Souřadnicový vektor	80
4.2	Izomorfismus	81
4.2.1	Definice izomorfismu	81
4.2.2	Všechny n -rozměrné prostory mají „stejnou strukturu“	81
4.2.3	Matice lineárního zobrazení	81
4.2.4	Prostor lineárních zobrazení	82
4.2.5	Prostor lineárních zobrazení je izomorfní prostoru matic	82
4.3	Maticová reprezentace lineárního zobrazení	82
4.3.1	Reprezentace lineárního zobrazení	82
4.3.2	Skládání lineárních zobrazení	83
4.3.3	Složené zobrazení a maticový součin	83
4.3.4	Matice inverzního zobrazení	84
4.4	Změna báze	84
4.5	Adjungovaný operátor	85
4.5.1	Reprezentace lineárních forem	85
4.5.2	Adjungovaný operátor	85

5.1	Vektorové a maticové normy	87
5.1.1	Vektorové normy	87
5.1.2	Maticové normy	88
5.2	Hodnost matice	90
5.2.1	Fundamentální podprostory	90
5.2.2	Matice jako reprezentace podprostoru	91
5.2.3	Hodnost matice	91
5.2.4	Hodnostní rozklad, hodnost a báze	91
5.2.5	Výpočet hodnosti a báze	91
5.2.6	Příklad	92
5.2.7	Věta o hodnosti transponované matice	92
5.2.8	Invariantnost hodnosti vůči regulární transformaci	92
5.3	Ortogonalní doplněk a ortogonalní projekce	93
5.3.1	Ortogonalní doplněk a související vlastnosti	93
5.3.2	Výpočet ortogonalní projekce na podprostor	93
5.3.3	Speciální případ	94
5.4	Pozitivně (semi)definitní matice a Choleského rozklad	94
5.4.1	Terminologie	94
5.4.2	Pozitivně (semi)definitní matice	94
5.4.3	Rekurentní vlastnost pozitivní definitnosti	95
5.4.4	Choleského rozklad	95
5.4.5	Algoritmus (Choleského rozklad)	96
5.4.6	Příklad	97
5.4.7	Choleského metoda pro řešení $Ax = b$ s pozitivně definitní maticí A	97
5.4.8	Choleského rozklad pro pozitivně semidefinitní matice	97
5.4.9	Energetické normy	97
5.5	Metoda sdružených gradientů	98
5.5.1	Metoda sdružených gradientů: úvod	98
5.5.2	Algoritmus metody sdružených gradientů I	98
5.5.3	Konvergence v konečné mnoha iteracích	99
5.5.4	Optimalita iterací	100
5.5.5	Algoritmus metody sdružených gradientů II	101
5.6	Ortogonalní matice	101
5.6.1	Ortogonalní matice	101
5.6.2	Ekvivalentní vyjádření	102
5.6.3	Vlastnosti ortogonalních matic	102
5.6.4	Givensovy matice	103
5.6.5	Invariantnost norem vůči ortogonalní transformaci	103
5.7	Householderova transformace a její použití	104
5.7.1	Householderova transformace	104
5.7.2	Použití Householderovy transformace I	104
5.7.3	Použití Householderovy transformace II	104
5.7.4	Použití Householderovy transformace III	105
5.8	QR rozklad	105
5.8.1	Obecný QR rozklad	105
5.8.2	Householderův algoritmus pro obecný QR rozklad	106
5.8.3	Příklad	106
5.8.4	QR rozklad matice s lineárně nezávislými sloupci	106

5.8.5	Příklad	107
5.8.6	Použití QR rozkladu k řešení soustav lineárních rovnic	107
5.8.7	Použití QR rozkladu pro metodu nejmenších čtverců	108
5.9	SVD rozklad	108
5.9.1	SVD rozklad: úvod	108
5.9.2	SVD rozklad: formulace	108
5.9.3	Příklad	110
5.9.4	Singulární čísla, jejich jednoznačnost a význam	111
5.9.5	SVD rozklad: pro a proti	112
5.9.6	Odvozené veličiny	112
5.9.7	Použití SVD I: hodnota a ortonormální báze	112
5.9.8	Použití SVD II: (pseudo)inverze a ortogonální projekce	113
5.9.9	Vlastnosti pseudoinverzní matice	114
5.9.10	Použití SVD III: řešení obecných soustav lineárních rovnic	116
5.9.11	Použití SVD IV: polární rozklad	116
5.9.12	SVD faktorizace	117
5.9.13	Použití SVD V: komprese digitálního obrazu	117
5.9.14	Obraz klauna	118
5.9.15	Originál ($k = 200$)	118
5.9.16	$k = 50$	119
5.9.17	$k = 25$	119
5.9.18	$k = 12$	120
5.9.19	$k = 6$	120
5.9.20	$k = 3$	121
5.9.21	Slide show: $k = 200, 50, 25, 12, 6, 3$	121
5.9.22	Použití SVD VI: číslo podmíněnosti	122
6	Determinanty	123
6.1	Permutace a definice determinantu	123
6.1.1	Úvod	123
6.1.2	Permutace a její znaménko	123
6.1.3	Vliv transpozice na znaménko	123
6.1.4	Definice determinantu	124
6.1.5	Příklady	124
6.2	Vlastnosti determinantu	125
6.2.1	Determinant transponované matice	125
6.2.2	Řádková linearita determinantu	125
6.2.3	Determinant matice se dvěma stejnými řádky	126
6.2.4	Elementární operace a determinant	126
6.2.5	Výpočet determinantu	127
6.2.6	Příklad	127
6.3	Multiplikativnost determinantu	127
6.3.1	Determinant blokově trojúhelníkové matice	127
6.3.2	Multiplikativnost: nejdůležitější vlastnost determinantu	128
6.3.3	Důsledky	129
6.3.4	Kritérium regularity (singularity)	129
6.3.5	Věta Sherman-Morrisonova typu pro determinanty	129
6.4	Laplaceův rozvoj	130

6.4.1	Subdeterminant a algebraický doplněk	130
6.4.2	Laplaceův rozvoj	130
6.4.3	Příklad	131
6.4.4	Důsledek: jiná definice determinantu	131
6.5	Cramerovo pravidlo a vzorec pro inverzní matici	131
6.5.1	Cramerovo pravidlo	131
6.5.2	Adjungovaná matice	132
6.5.3	Vzorec pro inverzní matici	132
7	Vlastní čísla	135
7.1	Definice a základní vlastnosti	135
7.1.1	Definice vlastních čísel	135
7.1.2	Charakterizace vlastních čísel	135
7.1.3	Konečný počet vlastních čísel	135
7.1.4	Příklad	136
7.1.5	Souvislost determinantu s vlastními čísly	136
7.1.6	Vlastní čísla trojúhelníkové matice	136
7.1.7	Vlastní čísla blokově trojúhelníkové matice	137
7.1.8	Podobné matice mají stejná vlastní čísla	137
7.1.9	AB a BA mají stejná vlastní čísla	137
7.1.10	Je-li $AB = BA$, potom A a B mají společný vlastní vektor	138
7.1.11	Cayley-Hamiltonova věta	139
7.1.12	Odhad vlastních čísel pomocí normy	140
7.2	Jordanova normální forma matice	140
7.2.1	Jordanova normální forma: úvod	140
7.2.2	Jordanův blok	141
7.2.3	Jordanova normální forma	141
7.2.4	Jordanova věta o normální formě	141
7.2.5	Zvláštnost Jordanovy normální formy	141
7.2.6	Příklad	142
7.2.7	Jednoznačnost	142
7.2.8	Konstrukce Jordanovy normální formy	142
7.2.9	Nestabilita Jordanovy normální formy	142
7.3	Schurova triangularizační věta	143
7.3.1	Konjugovaná matice	143
7.3.2	Příklady	143
7.3.3	Vlastnosti konjugované matice	143
7.3.4	Unitární matice	144
7.3.5	Schurova triangularizační věta, obecný tvar	144
7.3.6	Simultánní triangularizace	145
7.3.7	Schurova triangularizační věta, reálná forma	146
7.3.8	Příklad	147
7.3.9	Redukce na horní Hessenbergův resp. trídagonální tvar	148
7.4	Diagonalizovatelnost a unitární diagonalizovatelnost	149
7.4.1	Diagonalizovatelnost	149
7.4.2	Unitární diagonalizovatelnost	150
7.5	Hermitovské matice a komplexní SVD rozklad	151
7.5.1	Hermitovské matice	151

7.5.2	Spektrální věta pro hermitovské matice	152
7.5.3	Komplexní SVD rozklad	152
7.6	Vlastní čísla symetrických matic	154
7.6.1	Spektrální věta pro symetrické matice	154
7.6.2	Courant-Fischerova minimaxová věta	154
7.6.3	Wielandt-Hoffmanova věta	156
7.6.4	Výpočet vlastních čísel symetrické matice: úvod	156
7.6.5	Odvození Jacobiho metody	157
7.6.6	Jacobiho metoda	158
7.6.7	Konečnost algoritmu	158
7.6.8	Příklad	159
7.6.9	Pozitivní (semi)definitnost a vlastní čísla	159
7.6.10	Odmocnina z matice	159
7.6.11	Algoritmus pro výpočet k -té odmocniny z matice	160
7.6.12	Sylvesterova věta o setrvačnosti	161
7.7	Vlastní čísla a SVD rozklad	161
7.7.1	Vztah mezi singulárními a vlastními čísly	161
7.7.2	Výpočet SVD rozkladu	162
7.7.3	Algoritmus pro výpočet SVD rozkladu	163
7.8	Vlastní čísla nezáporných matic	163
7.8.1	Spektrální poměr	163
7.8.2	Matice s $\rho(A) < 1$	163
7.8.3	Maticové nerovnosti	163
7.8.4	Perronova věta	164
7.8.5	Příklad	164
8	Lineární programování	165
8.1	Úloha lineárního programování	165
8.1.1	Formulace problému	165
8.1.2	Základní pojmy	165
8.1.3	B -značení	166
8.2	Simplexová metoda	166
8.2.1	Další postup	166
8.2.2	Transformace na tabulkový tvar	166
8.2.3	Tabulka	167
8.2.4	Bázická řešení	167
8.2.5	Příklad	168
8.2.6	Kritérium optimality	168
8.2.7	Kritérium neomezenosti	169
8.2.8	Běžný krok algoritmu	169
8.2.9	Příklad na Blandovo pravidlo	171
8.2.10	Simplexový algoritmus	171
8.2.11	Cyklus	171
8.2.12	Konečnost algoritmu	172
8.2.13	Dvoufázová simplexová metoda: úvod	173
8.2.14	Fáze I	173
8.2.15	Fáze II	174
8.2.16	Tři možnosti ukončení	175

8.2.17	Množina optimálních řešení	175
8.2.18	Parametrický popis množiny optimálních řešení	176
8.2.19	Jednoznačnost optimálního řešení	176
8.2.20	Ukázka výpočtu v MATLABu I (optimální řešení): data	176
8.2.21	Tabulka na začátku fáze I	177
8.2.22	Fáze I	177
8.2.23	Tabulka na začátku fáze II	178
8.2.24	Fáze II	178
8.2.25	Ukázka výpočtu v MATLABu II: nepřipustnost	178
8.2.26	Ukázka výpočtu v MATLABu III: neomezenost	179
8.2.27	Ukázka zacyklení I: výpočet podle Blandova pravidla	180
8.2.28	Ukázka zacyklení II: modifikace Blandova pravidla	181
8.2.29	Dodatek: Vlastnosti bázeických řešení	182
8.3	Dualita	183
8.3.1	Primární a duální úloha	183
8.3.2	Slabá věta o dualitě	184
8.3.3	Výpočet duálního optimálního řešení	184
8.3.4	Věta o dualitě	185
8.3.5	Podmínky optimality	186
8.3.6	Farkasova věta	186
8.3.7	Charakterizace neomezenosti	187
8.3.8	Úlohy s nerovnostmi	188
8.3.9	(Slabá) věta o dualitě pro úlohy s nerovnostmi	188
8.3.10	Podmínky optimality pro úlohy s nerovnostmi	188
8.3.11	Dodatek	189
8.4	Aplikace lineárního programování: teorie her	189
8.4.1	Teorie her: základní pojmy	189
8.4.2	Cena hry	190
8.4.3	Existence a výpočet optimálních smíšených strategií	190
8.4.4	Optimální smíšené strategie vždy existují	191

Závěrem bych chtěl vyjádřit poděkování všem studentům matematické fakulty UK, kteří se mi učili v letech 2001-2004 lineární algebru a lineární programování, za jejich zájem a pozitivní přístup; kteří se přičinili k sepsání tohoto textu.

Praha, červen 2004

Jaroslav Roháč
(rohac@cs.cas.cz)